

skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved, da jo hele Udvalget er enigt om at forlade Regjeringens Forslag, og jeg heller ikke tror, at den ærede Minister har Noget imod at forlade Forslaget i dets oprindelige Stikelse. Jeg skal derfor holde mig til Forslaget, som det er foreslaaet efter Udvalgets Vædring, der er støttet i det Væsentlige, kan jeg sige, paa Regjeringens Reskription. Hvad her foreslaas, er, at de 5 pCt., som hidtil ere blevne affortede i Bestillingsmændenes Indtægter til Forsørgelse for dem selv og deres Efterladte, skal for Fremtiden kun anvendes til Enkeforsørgelse. De ville altsaa kun være at tilsvare i Tilfælde af, at Bedkommende er gift, hvorimod Bestemmelsen ikke træder i Kraft, saalænge Bedkommende er ugift, og bortfaldet, naar Bedkommende bliver Enkemand. Fremdeles skal der godskrives Bestillingsmændene et til 5 pCt. svarende Beløb af Statskassen, men dette skal bortfalde, naar Bedkommender ophøre at være Bestillingsmand, kan jeg sige med en ganske kort Betegnelse. I det Tilfælde inddrages Beløbet atter i Statskassen, og det kommer kun til Anvendelse, saafremt han affledigedes i sin Egenkab af Bestillingsmand af en ham utilregnelig Aarsag. Der er desuden tilføjet den Majoritetsbestemmelse, at, hvis han efterlader sig umyndige Børn, skal der tilknaas dem Understøttelse til deres fyldte 18de Aar. Efter nærværende Lov vil denne Bestemmelse komme til at angaa et Antal af noget over 200 Personer, men det kan ingenlunde antages, at samtlige disse 200 Personer ville komme til i Virkeligheden at opbevære de Beløb, som paa denne Maade opspares, idet en stor Del af dem vil gaa over til at blive Embedsmænd, vil faae kongelig Bestalling, og for deres Bedkommende bortfalde de. Derfor er det, som jeg før bemærkede, vanskeligt at beregne, hvor stor Udgiften vil blive. Smidlertid vil den ikke blive ganske lille efter denne Lov. Vi se af den Fortegnelse, som jeg før omtalte, at Bestillingsmændene under Toldvæsenet ansattes stundom i en meget høj Alder. Jeg skal ikke opholde mig ved den Alder, i hvilken de ere, men kun holde mig til den Alder, i hvilken de kunne blive ansatte. Der er ikke faa Toldassistentter og Embedsmænd under 4de Lønningsklasse i det Hele, som ere ansatte i en Alder af over 50 Aar, og endnu flere, som ansattes i en Alder af nogle og fyrrethve Aar. Jeg ser ganske bort fra det Tilfælde, at det er forhenværende Slesvigske Embedsmænd, thi om Saadannes Ansættelse har der ikke været Tale i de senere Aar. Men naar en Mand bliver ansat i en saa sen Alder som Toldassistent, er der ikke ringe Fare for eller Udfigt til, at denne Bestemmelse kan træde i Kraft, idet der er liden Sandsynlighed for, at en saadan Mand nogenfinde vil kunne avancere ud over Toldassistentklassen. Jeg kunde være tilbøielig til at gjøre den Hensigt til Regjeringen, at Ansættelse som Toldassistent ikke maa

finde Sted i en saa sen Alder, og hvad der gjør, at der er dobbelt Aarsag til at gjøre en saadan Hensigt, er, at man tænker paa at indføre en saadan Bestemmelse, som her er Tale om. Af disse Grunde er jeg ikke ganske uden Betænkelse ved at gaa ind paa Forslaget for denne Lovs Bedkommende, men en endnu mere afgjørende Betænkelse nærer jeg ved at gaa ind paa Bestemmelsen af den Grund, at, dersom vi gjøre det her, komme vi ogsaa til at gjøre det ved andre Love. Det ville vi ikke paa nogen Maade kunne undgaa. Spørken den ærede Ordfører eller nogen Anden, tror jeg, vil kunne negte, at, gjøre vi det her, maa vi ogsaa gjøre det paa Post- og Telegrafvæsenets og maaske ogsaa paa andre Staters Omraade. Nu se vi, at en saadan Stat som Telegrafvæsenet omfatter kun en Trebiedel af, hvad Toldvæsenet omfatter, men der ville omtrent alle de Personer, hvem dette Tilfud godskrives, komme til at nyde Godt deraf, saa at den Besparelse, som skulde opnaas ved, at Godskrivningen bortfalder i Tilfælde af Bedkommendes Ansættelse som kongelig Embedsmænd, vilde jaagodt som ingen Betydning faae paa Telegrafvæsenets Omraade, og det Samme vil i højere eller mindre Grad blive Tilfældet paa de andre Staters Omraade. Telegrafvæsenet omfatter, som sagt, kun en Trebiedel af de Personer, Toldvæsenet omfatter, og det vil medføre en Udgift af 15,000 Kr. aarlig hertil, medens det for Toldvæsenets Bedkommende, efter Regjeringens oprindelige Forslag, jo kun er anslaaet til 12,000 Kr. Jeg tror, at, naar Lovforslaget angaaende Telegrafvæsenet ser Lyset, vil det ikke blot blive 15,000, men 16—17,000 Kr., der skulle anvendes dertil, og deraf kan man ikke vente at faae Noget indbundet eller inddraget senere. Af den Aarsag vilde jeg anse det for rigtig, at man slet ikke gik til denne nye Bestemmelse, men lod det blive ved den hidtilværende Bestemmelse om Afkortning af 5 pCt. til Forsørgelse for vedkommende Bestillingsmand og hans Efterladte. Denne Bestemmelse blev indsat i Lønningsloven af 1870 efter en meget alvorlig og udtømmende Prøvelse af hele dette Spørgsmaal. De Herrer, som ere Medlemmer fra den Tid, ville erindre, og de Herrer, som ikke vare Medlemmer den Gang, ville maaske vide, hvilken udtømmende og vidtløftig Forhandling angaaende Selvpensioneringssystemet der gik forud, før man kom til dette Resultat for Bestillingsmændenes Bedkommende, og før man for Embedsmændenes Bedkommende naaede til at opgive Selvpensioneringssystemet. Det vil vistnok i de fleste Tilfælde være en tilstrækkelig Forsørgelse, som opnaas ved den hidtil brugte Fremgangsmaade, og der vil i alt Fald ikke vises nogenformelt Ubillighed mod Nogen ved at blive staaende derved, samtidig med, at man efter alle Forslag, Mindretallets saavel som Flertallets og Regjeringens, gaar til en Forhøielse af Lønningerne enten direkte eller i alt Fald ved